

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší státní zastupitelství jakožto povinný subjekt (dále též jen „povinný subjekt“) podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo dnešního dne o žádostech **Mgr. Dušana Dvořáka**, nar. 12. 1. 1962, bytem Ospělov 6, 798 55 Ospělov (dále jen „žadatel“), ze dne 25. 7. 2026 a ze dne 26. 7. 2026,

takto:

Žádosti se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím **odmítají**.

Odůvodnění:

1. Žadatel podáním datovaným dnem 25. 7. 2026, doručeným povinnému subjektu stejného dne, požádal dle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí „*jediné souhrnné číselné informace*“, již konkrétně vymezil následovně: „*Celkový počet všech jedinečných spisových značek vedených u Nejvyššího státního zastupitelství od 6. září 2010 do dne provedení lustrace v agendách SIN, NZN, SPR, NZT, NZA, NZO, NZZ a NZV, u nichž je v elektronické evidenci jako podatel, žadatel, stěžovatel nebo oznamovatel evidována alespoň jedna z níže uvedených fyzických či právnických osob.*“ V závěru této žádosti žadatel specifikoval, o kterých osobách se domáhá informací (tj. provedení lustrace), přičemž označil 5 fyzických a 5 právnických osob. K této žádosti žadatel přiložil kopie dvou listin (označených jako „*Trestní podnět ze dne 6. 9. 2010*“ a „*Dodatek k trestnímu podnětu*“).

2. Následně žadatel podal ještě žádost ze dne 26. 7. 2026, doručenou povinnému subjektu stejného dne, již podle zákona o svobodném přístupu k informacím požádal „*doložit, co přesně NSZ skutečně odeslalo Městskému státnímu zastupitelství v Praze v návaznosti na sdělení ze dne 13. 5. 2026, č. j. 6 NZN 1737/2026-32, včetně všech souborů, příloh, metadat a technických záznamů o vypravení a doručení.*“ Rovněž k tomuto podání žadatel přiložil další listiny, nazvané „*vyrozumění VSZ v Praze ze dne 23. 7. 2026, č. j. 1 VZN 1678/2026-70 a MSZ v Praze ze dne 11. 6. 2026, č. j. 3 KZN 197/2026-12.* Obě tato podání (tj. žádost ze dne 25. 7. 2026 a ze dne 26. 7. 2026) bude povinný subjekt pro přehlednost označovat dále též jen jako „*žádosti*“.

3. Po posouzení žádostí dospěl povinný subjekt k závěru, že požadované informace poskytnout nelze. Povinný subjekt přitom vycházel z § 11 odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož platí: „*Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*“

4. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudku ze dne 4. 8. 2014, č. j. 8 As 114/2013 – 36, citované ustanovení vylučuje poskytování informací o *činnosti* orgánů činných v trestním řízení bez ohledu na to, zda se týkají probíhajícího, ukončeného nebo dokonce nezahájeného trestního řízení. Předpokladem odepření informací je skutečnost, že by poskytnutím informace mohla být mimo jiné ohrožena schopnost orgánů veřejné moci

vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. Tento důvod bezpochyby patří mezi legitimní důvody omezující právo na informace podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že zákon o svobodném přístupu k informacím je založen na objektivních kritériích, povinné subjekty musí ctít zásadu rovnosti a žádosti o informace vyřizovat nestranně. Poskytne-li povinný subjekt informaci určitému žadateli, bude analogicky povinen tutéž informaci zpřístupnit i dalším žadatelům. Povinný subjekt považuje dále za nutné zdůraznit zásadu, že poskytování informací v režimu citovaného zákona nesmí obcházet omezení vyplývající z podstaty samotného trestního řízení, neboť by tím docházelo k absurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016 – 55).

5. Shora rozvedené principy zákona o svobodném přístupu k informacím jsou přitom rozhodné pro posouzení obou nyní podaných žádostí, resp. všech vznesených požadavků žadatele. To lze demonstrovat na podstatě první žádosti (tj. ze dne 25. 7. 2026), která představuje obdobu – v praxi státního zastupitelství poměrně běžných – žádostí směřujících ke zjištění, zda a jak je státní zastupitelství činné ve věci konkrétních osob. Nyní podaná žádost směřuje sice ke zjištění souhrnných údajů o vícero osobách (což by zdánlivě mohlo nasvědčovat tomu, že souhrnná informace by neměla dostatečnou vypovídací hodnotu), nicméně jde o osoby, jež žadatel patrně zná a je též obeznámen s detaily jejich procesní aktivity. Žadatel tak např. v této žádosti poukazuje na to, že v „*přípisu č. j. 1 SIN 95/2024-7 NSZ uvedlo potřebu lustrace celkem 124 spisů*“. Z výsledků následně provedené další obdobné lustrace, již se žadatel nyní fakticky domáhá, by tedy bylo možné dovozovat zásadně neveřejné poznatky o tom, zda Nejvyšší státní zastupitelství vyvíjí ve věci žadatelem označených osob nějakou dodatečnou činnost. Ze shora označených zásad práva na svobodný přístup k informacím však lze spolehlivě dovodit závěr, že žádostem o informace obdobného typu vyhovovat nelze.

6. Předně je třeba zdůraznit, že požádal-li žadatel o informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, vyhověním žádosti by *de facto* došlo ke zveřejnění těchto informací (srov. i § 5 odst. 3 citovaného zákona). V případě poskytování (a následného zveřejňování) informací stejného nebo obdobného charakteru by se např. osoby, které se domnívají, že jejich činnost (případně činnost osob s nimi jakkoli spřízněných) může být předmětem zájmu státního zastupitelství (či obecně orgánů činných v trestním řízení), mohly úspěšně domoci informací, zda je či bylo u žádostí oslovených orgánů vedeno nějaké související řízení (zde tedy zda došlo či nedošlo k signifikantnímu nárůstu počtu evidovaných věcí). Poskytování informací podobného typu by tedy mohlo vést k zásadnímu prolomení principu neveřejnosti trestního řízení, čímž by byla nepochybně reálně ohrožena či dokonce zmařena schopnost orgánů veřejné moci plnit jejich úkoly uvedené v § 11 odst. 6 písm. a) citovaného zákona. Lze dodat, že poskytováním informací podobného typu by též byla nepochybně ohrožena i *práva třetích osob* ve smyslu citovaného ustanovení, neboť vzhledem k principu rovnosti žadatelů o informace by se každý mohl domoci např. zveřejnění informací o tom, zda ohledně konkrétně jmenovaných osob je či byla evidována nějaká (nová) věc (spis) u určitého orgánu činného v trestním řízení.

7. Vzhledem ke shora uvedenému tedy přirozeně není možné vyhovět ani detailnější žádosti ze dne 26. 7. 2026, kterou se žadatel domáhá sdělení podrobností o postupu státního zastupitelství v konkrétně vymezené věci. Jak bylo uvedeno výše, s ohledem na účel a smysl ustanovení § 11 odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím nelze poskytovat ani základní informace o tom, zda vůbec je či byla u Nejvyššího státního zastupitelství vedena ohledně určité osoby nějaká věc, neboť i v takovém případě by si např. osoby, které se domnívají, že jejich činnost (případně činnost osob s nimi spřízněných) může být předmětem zájmu státního zastupitelství (resp. orgánů činných v trestním řízení), mohly prostřednictvím žádostí o poskytnutí informací podaných podle citovaného zákona ověřovat např. to, zda již byla jejich

protiprávní činnost odhalena či nikoli. Lze dodat i to, že z poskytování informací takového typu by osoby mající zájem na ohrožení či zmaření účelu trestního řízení mohly s přihlédnutím k zákonem dané věcné a místní příslušnosti orgánů činných v trestním řízení dovozovat i podrobnější závěry v tomto směru (např. pro jaký typ trestné činnosti, resp. pro jakou právní kvalifikaci, je trestní řízení aktuálně vedeno, v jakém procesním stadiu se aktuálně nachází atd.). V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím tedy nelze v zásadě ani potvrzovat, že povinný subjekt obdržel určitá podání a jakým konkrétním způsobem je vyřizoval, neboť, jak bylo uvedeno výše, pokud by povinný subjekt poskytl takové informace žadateli, pak by byl analogicky povinen tytéž informace zpřístupnit i komukoli dalšímu.

8. Povinný subjekt považuje za vhodné dodat, že zákon o svobodném přístupu k informacím neslouží jako další procesní rámec navazující např. na trestní řízení (viz odkazy žadatele na „trestní podnět“ či „žádost o přezkoumání postupu NCOZ“), jehož funkcí by bylo to, aby se žadatelé nad rámec informací poskytovaných jim podle zvláštních procesních předpisů (tj. podle trestního řádu či podle zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství) domáhali dalších doplňujících informací souvisejících s jejich věcmi vedenými u orgánů činných v trestním řízení. V případě poskytování takových informací v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím by žadatelé o informace (a tím i široká veřejnost) disponovali informacemi o takových skutečnostech, s nimiž nemusely být z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámeny ani osoby, které se konkrétních řízení vedených u orgánů činných v trestním řízení účastní, resp. osoby, které učinily podání podle zvláštních procesních předpisů. Zákon o svobodném přístupu k informacím tak neslouží ani k tomu, aby byli žadatelé informováni o vyřizování svých podání jakousi „paralelní“ procesní cestou, či aby jeho prostřednictvím byly řešeny tvrzené „nesrovnalosti“ v procesním postupu vedeném podle zvláštních právních předpisů.

9. Lze tedy uzavřít, že v případě obou nyní posuzovaných žádostí nelze dovodit, že by se mělo jednat o výjimku z pravidla, že kvalifikované informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení se ve smyslu § 11 odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím zásadně neposkytují. Povinný subjekt se tedy k předmětu nyní posuzovaných žádostí nemůže v tomto rozhodnutí jakkoli (buť nepřímo) blíže vyjadřovat, neboť by tím byly *de facto* poskytovány informace, které jsou před neoprávněným zveřejňováním chráněny nyní aplikovanou výlukou z práva na svobodný přístup k informacím.

10. Z těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání. Odvolání lze podat u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a rozhodoval by o něm Úřad pro ochranu osobních údajů.

Brno 30. července 2026

Mgr. Jiří Pavlík
náměstek nejvyšší státní zástupkyně